

Hondenstiel

Donderdagavond begint de World Cup en ik moet van de baas alle wedstrijden bekijken, net als tijdens de WK's van 2002, 2006 en 2010. Dochterlief zit nog op kot om te studeren (dat wordt ten minste verondersteld), en dus heb ik tot haar thuiskomst – voorzien voor 26 juni – de vrije beschikking over acht schermen. Een dag later is er geen voetbal en twee dagen later zullen we de eerste woordenwisseling hebben.

Acht devices – zo heten die dingen tegenwoordig – lijkt wat veel, maar op de rollen rijden (omdat het regent) en tegelijk naar tv kijken, betekent al één scherm, een oude tv. Dat is ook werken, maak ik mijzelf wijs, want een mens die professioneel naar sport kijkt, heeft de verdomde plicht om zelf fit te blijven. Omdat het rooster van het WK dat zo gebiedt, zal dat sporten bij voorkeur gepland zijn in de ochtend of in de vroege namiddag, of allebei als er een lange tocht op het programma staat. Deze week wordt ook een nieuwe fauteuil geleverd, een designding. Ik zoek nog een manier om een iPad met zwenkbare arm te installeren. Daarop heb ik dan Yelo TV en sinds kort ook Stieve ter beschikking. Dat moet volstaan.

Tegelijk zal ik lectuur tot mij nemen. Elke ochtend vier kranten en *L'Equipe*. Dat is ook een krant, een zeer goede krant zelfs, maar die heb ik alleen digitaal. Daarnaast heb ik nu vier voetbalgidsen liggen. Dat worden er strak acht.

Ik kijk alle wedstrijden, maar niet altijd honderd procent. De tien wedstrijden die bij ons om middernacht worden vertoond, zal ik aan mij laten voorbijgaan. Althans live. Voetbal heeft net als koers één groot voordeel: je hoeft niet altijd alles te hebben gezien om toch een idee te hebben van wat er gebeurt. Het volstaat om bij een overslaande stem van de commentator even op te kijken, en als het de moeite waard was zie je het daarna nog elfender-tig keer uit alle mogelijke hoeken. Soms is ook de

analyse in de rust al genoeg, want meestal zitten daar mensen die er on-eindig veel meer van kennen dan ik.

Elke week moet ik een groot ei leggen voor het weekend en elke dag moet ik een column schrijven. Ik heb al wat ideeën genoteerd, want soms zal er eens een dag zijn dat er echt niks gebeurt. Ja, het is best wel een hondenstiel, zo hele dagen naar het voetbal moeten kijken, er dagelijks een stukje over schrijven en af en toe iemand moeten afzeiken. Gelukkig wordt een mens daar voor betaald.

Ja, het is best wel een hondenstiel, zo hele dagen naar het voetbal moeten kijken, er dagelijks een stukje over schrijven en af en toe iemand moeten afzeiken

Als dat WK zo'n beetje in de eindfase zit en er soms zelfs twee dagen helemaal geen voetbal is, met name op de tweede dag van de kwartfinales, begint de Tour de France. Vanaf dat weekend schrijf ik soms twee columns per week: één over het WK voetbal dat mij tegen die tijd de strot zal uitkomen, herinner ik mij nog van vorige edities, en één over de Tour. Tegen die tijd kom ik ook de strot uit, denk maar niet dat ik dat niet weet.

Maar die Tour, die verveelt nooit. Ik zal de start missen en ik kom aanwaaien op 8 juli als het circus in Lille arriveert. Vervolgens neem ik de Tourstart in leper mee, maar van 12 juli tot 20 juli ga ik ter plekke. De Tour volg je het beste op je scherm, maar de sfeer in de Tour is onvergelijkbaar. Als u nu nog geen medelijden heeft ... bedenk dan dat in het weekend dat de Tour eindigt, de voetbalcompetitie bij ons begint.